

ΩΔΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Α. Μ. ΤΟΝ ΣΟΥΤΑΝΟΝ

προδενεχθείδα μὲν ἦδη πρό τινος τῆ Α. Α. Μεγαλειότητι ὑπὸ
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,
συνταχθείδα δὲ ἐν ιδιώματι περιοδικῷ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. ΚΑΡΟ-
ΛΙΑΟΥ καὶ μεταφρασθείδα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλεγειακὸν
ιδίωμα.

Ἡέλιος μὲν ἔδω Φαέθων ἰδ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
ἦν δ' οἶος κατὰ δῶμ' ἦμενος ἡμέτερον,
εὐτέ με φῶτ' αἰδοῖον ἰδεῖν ἀρετῆ τε φέριστον,
δηρὸν ὄν οὐκ ἰδόμεν, ἕμερος ἔσχε νόον.
Ἐλθὼν δ' ἦμενον εὖρον ἐν ἀνδράσι μουσοπόλοισιν
ῶ θυμῷ χαίροντ', ὄμματα λαμπόμενον
αἶψα δ' ἔ χειρ' ἐφίλησ' ἐθάμην τ' ἔπος ἔκ τ' ὀνόμασδα·
Πῶς σε, πάτερ, τόσση σ' ἔλλαβ' εὐφροσύνη
χάρμα τ' ἀπ' ὀφθαλμῶν προΐης σέλας ὡς ἐρατεινόν;
δῶρόν μοι δοκεῖ τοῦτ' ἔμεν ἐκ θεόφιν!
στυγνὸς γὰρ πάρος ἦς· νῦν δ' ἤντε δένδρεον ἦρος
αὐτίς ἐην χλαῖναν τέρπεται ἐσδάμενον,
ὡς χαίρεις! Τότε δὴ προσεφώνεε δῖος ἑταῖρος:
«Εἶση τοῦτο μαθὼν, ὦ τέκος, ἐξ ἐμέθεν·
ὡς γὰρ παῖς φίλον ὅς πατέρ' οὐκ ἴδε δὴν ἀπέοντα
ἀσχαλλὰ δεινὸν τ' ἄλγος ἔχει κραδίη,
τὼς μ' εἴως Ζεφύροιο λαγεῖς οὐ πνεῖον ἀΐται,
τείως δεινὸν ἐμὴν ἄλγος ἔχε κραδίην
Νῦν δέ μοι ὑψιμέδων ἰδέειν δῶκ' ἀνδρα κράτιστον
ἐκπάγλως ὄν ἐγὼν ἐν φρεσὶν ἠδεόμεν.
ἦδ' ἔτιον. Τὸ δέ τοι μοι εὐφροσύνην πόρην ἄκραν,
αἶγλη δ' ὀφθαλμῶν ἔγχει' ἐμοῖσι σέλας.
Ἦπως ἐξοχὸν ἦεν, ἐπιήρατος ἦδ' ἐλεήμων
ἐκπροχέων χειροῖν μυριάδας χαρίτων,
οἷα χρῆ βασιλῆα, πατήρ ὡς δευομένοισιν
πάντεσσιν δὲ φάος τηλόθεν ἐρχομένοισι!
Τοῖός τοι βασιλεὺς φιλυπῆκοος ὀλβίος εἶν
κευδαίμων, ἐσθλῶν δ' ἐμπλεος αἰὲν εἶσι,
ἴδα τε Τιθωνῶ δίχα γήραος ἠελίοιο
κύκλους ἦδ' αἶγλην παμφανόσσαν ἴδοι!
Παμμεδέων, βασιλῆα δάω κατὰ γᾶν μέγ' ἄριστον
καὶ χθόνα καὶ γενεὴν καὶ σφιν ἀπειροδίην
αἰὲν ὄπαψ' εὐδαιμονίην!» Γῶς μοι φάθ' ἑταῖρος
αἰδοῖος· τὰ δ' ἐγὼν ὡς κλύον ἐξενέπω.

ΕΥΔΟΞΟΣ

Ο ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΟΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε ἀριθμὸν 25).

Τὰ Γάδαιρα ἦσαν πόλις ἐμπορικωτάτη, ὃ δὲ Στράβων τὴν
Ρώμην μόνον πολυανθρωποτέραν αὐτῆς λέγει (γ', 168). Ἰδρυθεῖ-
σα ὑπὸ τῶν Φοινίκων 11 αἰῶνας π. Χ. πόλις ἐπίσημος ὑπὸ τοῖς
Ρωμαίοις, ἀκμάζουσα ἐπὶ τῶν Ἀράβων, μάλιστα δὲ μετὰ τὴν
ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι ἔτι καὶ νῦν ἐκ τῶν πλουσιω-
τάτων τῆς Εὐρώπης πόλεων. Πάντες οἱ Γαδερῖνοι ἐπέδιδον εἰς

τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἐκ Γαδερῶν ἐπρομηθεύοντο
τὰ ἐφόδια αὐτῶν οἱ τολμηροὶ κυβερνήται, οἱ τύχην θηρεύοντες
εἰς τὰς νήσους τοῦ Ὀκεανοῦ· ἐκ Γαδερῶν ἀπῆλθον διὰ τοὺς με-
γάλους αὐτῶν πλάος ὁ διάσημος Καρχηδόνιος θαλασσοπόρος Ἄν-
ων καὶ Ἀμύλκας ὁ ἐπικληθεὶς Βάρκας.

Εἰς τὴν ναυτικὴν καὶ ἐμπορικὴν ταύτην πόλιν ἠλπιζεν ὁ
ἡμέτερος ἦρος νὰ λάβῃ πάσας τὰς πληροφορίας, ὧν εἶχεν ἀνάγκη,
ἐν αὐτῇ δ' ὡσαύτως ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ παρεῖχοντο αὐτῷ
χρήματα καὶ θὰ ἠκολούθουν ἄνδρες ἐθελονταὶ εἰς τὰς ἀγνώστους
χώρας, πρὸς ἃς ἐμελλε νὰ πλεύσῃ. Τὰς ἐλπίδας ταύτας ἐκράτυνε
καὶ ἡ εἰδοσις ὅτι χρόνον τινὰ πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς Γάδει-
ρα ὁ τῆς Καρχηδόνος νικητῆς καὶ ἐπιστῆθεις τοῦ Πολυβίου φί-
λος Σκιπίων ὁ Αἰμυλιανὸς ἐνετείλατο τῷ ἱστοριογράφῳ νὰ πα-
ραπλεύσῃ τὴν βόρειον καὶ δυτικὴν Ἀφρικὴν, ὅπερ ὁ Πολύβιος
ἐξετέλεσε συγγράψας καὶ τὰ ἐκ τοῦ περιπλου αὐτοῦ πορίσματα
ἐν τῷ 34ῳ βιβλίῳ τῆς ἱστορίας, οὕτινος μόνον ἀποσπάσματα διε-
σώθησαν παρὰ Στράβωνι, Πλινίῳ καὶ Ἀθηναίῳ.

Ὅντις αἱ ἐλπίδες τοῦ Εὐδοξοῦ δὲν διεψεύσθησαν· διότι διὰ
τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων κατασκεύασε «πλοῖον μέγα καὶ
ἐφόλκια δύο, λέμβους ληστρικοῖς ὅμοια», (Στράβ. Β', ε', 5). Εἶτα
προμηθευθεὶς πάντα τὰ χρεῖωδῆ, ἐτέλεσε τὰς συνθήκας θυσίας
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἀναπετάσας τὰ ἱστία ἀπῆρε.

Ὁ Εὐδοξὸς ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος, καλῶς ὑπολογίζων ὅτι
τὰ ρεύματα καὶ οἱ κανονικοὶ ἀνεμοὶ θὰ ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ ἀκο-
λουθῆσθαι τακτικὴν τινὰ ὁδόν. Ἀλλ' οἱ ἀπαύστως πνεόντες δυτι-
κοὶ ἀνεμοὶ ἔφερον αὐτὸν πάντοτε πρὸς τὴν ἠπειρον, οἱ δ' ἑταῖ-
ροὶ αὐτοῦ, μὴ ἔχοντες τὴν τόλμην τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ βαρυνθέντες
τὴν θάλασσαν, ὡς βραδύτερον οἱ περὶ τὸν Κολόμβον, ὑπέδειξαν
αὐτῷ ὅτι ἤθελον νὰ πλεύσωσι πρὸς τὴν Ἀφρικὴν, ὃ δ' Εὐδοξὸς,
καίτοι φοβούμενος καὶ γνωσκὼν τοὺς ἐκ τῶν πλημμυρῶν καὶ
ἀμπωτιδῶν κινδύνους, ἠναγκάσθη ἄκων «νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν
γῆν». Ἐκεῖνο δὲ τὸ ἐποίησεν ἐφοβεῖτο συνέβη. Τὸ μέγιστον τῶν
πλοίων, ἐφ' οὗ καὶ ὁ ἴδιος ἐπέβαινε, παρασυρθὲν ὑπὸ ἰσχυρᾶς
παλιρροίας, ἐκάθισεν ἀλλ' εὐτυχῶς «ἠσυχῆ, ὥστε μὴδ' ἀθρόον
διαλυθῆναι, ἀλλὰ φθῆναι τὰ φορτία σωθέντα εἰς γῆν, καὶ τῶν
ξύλων τὰ πλεῖστα», ὡς λέγει ὁ Στράβων.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη πάντα ἄλλον ἤθελεν ἀποθαρρύνει, ἀλλ' ὁ
Εὐδοξὸς δὲν ἐθεώρησε τοῦτο εἰμὴ ἀπώλειαν χρόνου. Τὸ πλήρωμα
καὶ τὰ ἐμπορεύματα διεσώθησαν ἀπέμενον δ' αὐτῷ δύο εἰ
πλοῖα. Οἱ ἑταῖροί, ὑπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ ἐμψυχωθέντες, ἐκόμισαν
εἰς τὴν ξηρὰν τὰ τοῦ ναυαγίου συντριμμάτα, ἐξ ὧν ἐναυπηγήσαν
τρίτον πλοῖον ἴσον πρὸς πεντηκόντορον. Ὁ Εὐδοξὸς ἐν μόνον
πλοῖον ἀπώλεσεν, ἀλλ' εἶχε πολλοὺς ναύτας καὶ πολλὰς προμη-
θείας διὰ τοῦτο ἅμα τῆ ἐκ τῶν συντριμμάτων κατασκευῆ τῆς
πεντηκοντόρου, ἐξηκολούθησε καὶ πάλιν τὸν πλοῦν αὐτοῦ.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ πλοῦ τούτου κα-
θίστανται ἀσαφέστεραι. Ὁ Στράβων λέγει ὅτι ἐξηκολούθησε πλέων
«ἕως ἀνθρώποις συνέμιξε τὰ αὐτὰ ρήματα φηγεγομένου», ἅπερ
πρότερον ἀπογέγραπται, ἐννοῶν τὸ λεξιλόγιον, ὅπερ κατέστρωσε
κατὰ τὸν δεῦτερον αὐτοῦ πλοῦν τὸν ἐντολῆ τῆς Κλεοπάτρας
ἐκτελεσθέντα· «ἅμα δὲ τοῦτό γε γινῶναι, ὅτι τε οἱ ἐνταῦθα ἄν-
θρωποι ὁμοθενεῖς εἶεν τοῖς Αἰθίοψιν ἐκείνοις» (Β', γ', 4). Δυστυ-
χῶς πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερομένων, οὐδὲν ἕτερον
περὶ τοῦ πλοῦ τούτου διεσώθη ἡμῖν, διότι ὁ Εὐδοξὸς πλὴν τῆς
ὁμοιότητος τοῦ λεξιλογίου ἀπάντησε βεβαίως εἰς τὸν ἀνὰ τὰς
ἀγνώστους χώρας πλοῦν καὶ δένδρα ἀγνωστά, καὶ ζῶα καὶ κλίμα
διάφορον καὶ πλεῖστα ἄλλα μὴ ἀπαντῶντα ἐν ταῖς τότε γνωσταῖς
χώραις, ὧν ἐμνημόνευσε πιθανῶς ἀλλ', ὡς εἵπομεν ἦδη, τῆς πε-
ριγηγῆσεως αὐτοῦ τὸ πλεῖστον ἀπωλέσθη, ἰδίᾳ δ' ἐλλείπει τὸ
σπουδαιότατον αὐτῆς μέρος.

Ὁ Εὐδοξὸς, καίτοι μέγιστα ἦσαν τὰ προσκόμματα, ἅτινα
συνήντησε κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ πλάνας, οὐδέποτε ἀπεθαρ-
ρύνθη· ἡ ἀπιστία τῶν Πτολεμαίων, ἡ ἐνδεῖα χρημάτων, ἡ ἀπώ-
λεια τοῦ ἐνὸς τῶν πλοίων αὐτοῦ, οὐδὲ ὅλως ἰσχυρὰ νὰ παρακω-
λύσωσιν αὐτὸν τῆς περαιτέρω πορείας. Διὰ τοῦτο ἐκπληκτόμεθα
πῶς ὁ τολμηρὸς οὗτος ἀνὴρ, ὁ πρὸς τοσαύτας παλαιὰς δυσχε-
ρείας, ἦδη δὲ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς στέψεως τῶν μόχθων αὐτοῦ